MAASEUDUN TULEVAISUUS
Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja
Lauri Kontro
Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

Maantiede ei saisi määritellä ihmisen arvoa, mutta kyllä se vain määrittelee ja vieläpä hyvin räikeästi. **SEPPO KONONEN SAVON SANOMISSA**

Venäjän WTO-laiva kääntyy hitaasti

Venäjä liittyi elokuussa Maailman kauppajärjestön WTO:n jäseneksi. Jäsenyys ei ollut mikään äkkinäinen päätös puolin eikä toisin, vaan neuvottelut kestivät peräti 18 vuotta.

Myös sopeutuminen uuteen sopimuksen vaatii aikansa, ja jäsenyyden vaikutukset muun muassa Suomen ja Venäjän väliseen kauppaa näkyvät vasta vuosien kuluttua.

Muutosten hitauteen vaikuttavat ennen kaikkea Venäjän saamat pitkät siirtymäajat sitoumusten voimaansaattamisessa. Enimmillään ne ovat yhdeksän vuotta.

WTO:n ja Venäjän välinen sopimus on laaja, ja on hyvin todennäköistä, että sen tulkinnasta käydään vielä monta kiistaa. Ainakin yksi on jo valmiina.

Venäjän mukaan sopimukseen kirjattu paperitullien alentaminen viiteen prosenttiin on tekninen virhe. Tullin laskemisen sijaan Venäjä on nostanut painopaperin tullin 15 prosenttiin. Tulli on kolminkertainen siihen verrattuna, mitä se oli ennen Venäjän WTO-jäsenyyttä.

Syynä tullin nostoon on se, että Venäjän oma paperiteollisuus on vaikeuksissa. Vientitullien alentamisen pelätään myös vaikeuttavan venäläisten sahojen toimintaa, koska tullien lasku lisää samaan aikaan muun muassa tukkien vientiä maasta.

Epäselvyyksiä on ollut myös monien muiden tullisäännösten tulkinnoissa. EU-komission mukaan Venäjä on kirjannut satojen tuotteiden tullit virheellisesti. Näistä viisi koskee paperituotteita. (MT 22.10.)

Erilaiset tulkinnat Venäjän WTO-jäsenyysehdoista kumpuavat myös Venäjän sisäpolitiikasta. WTO-jäsenyyden hyväksyminen jakoi heinäkuisessa äänestyksessä Venäjän duuman lähes kahtia. Jäsenyyttä kannatti 238 edustajaa ja sitä vastaan äänesti 208 edustajaa.

Jäsenyyden vastustajat pelkäävät, ettei Venäjän kilpailukyky riitä vapailla markkinoilla. Kannattajat toivoivat, että jäsenyys lisäisi talouskasvua.

Asiantuntijoiden arvioiden mukaan lyhyellä tähtäimellä WTO-jäsenyydestä hyötyvät eniten kuluttajat tuotevalikoiman monipuolistumisena ja hintojen laskuna. Tuottajien asema on päinvastainen.

Karjalan tasavallan maatalousministerin Grigori Manuilovin mielestä Venäjän WTO-jäsenyys suistaa Karjalan maatalouden taantumaan. Manuilovin mukaan alueen maatalouden vaikeuksia lisää kaupan keskittyminen Karjalassakin suurten kauppaketjujen käsiin. Ne puolestaan hankkivat tuotteet maailmanlaajuisesti sieltä, mistä halvimmalla saavat. Paikallisilla tuottajille ei ole erityisasemaa, jos hinta ei ole kilpailukykyinen. (MT 17.8.)

Venäjän presidentti Vladimir Putin lupaa puolustaa venäläisten yritysten etua sekä kotimassa että ulkomailla.

Venäjä on Suomen tärkeimpiä kauppakumppaneita, ja on tärkeää, että sekä vientiä että tuontia koskevat pelisäännöt ovat selkeät. Ongelmista huolimatta Venäjän jäsenyys WTO:ssa on Suomen etu.

Asiantuntijoiden mukaan Venäjän WTO-jäsenyys hyödyttää Suomea ainakin kahdella tavalla. Jäsenyyden ansiosta Suomen viennin mahdollisuudet kasvavat ja investointiedellytykset Venäjälle paranevat.

Suomen Pankin ekonomistin Heli Simolan arvion mukaan Suomen tavaroiden vienti ja tuonti voisivat WTO-jäsenyyden myötä kasvaa 300–400 miljoonaa euroa suuremmaksi kuin ilman jäsenyyttä. Mahdollisten hyötyjen saaminen ei tapahdu hetkessä, vaan siihen voi mennä kymmenenkin vuotta.

Venäjän Presidentti Vladimir Putin totesi WTO-sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä, että Venäjä tekee kaikkensa suojellakseen venäläisten yritysten etuja niin kotimassa kuin kansainvälisellä areenalla. Niin tekevät muutkin WTO-maat, mutta sopimusten rajoissa.

> **Venäjän jäsenyys WTO:ssa on Suomen etu.**

Pyhääkin pidettävä

Kauppojen pitäminen auki seitsemänä päivänä viikossa ei ole lainkaan ongelmatonta. Tämä kävi ilmi Suomen yrittäjien ja Erikoiskaupan liiton tekemästä kyselystä (MT 22.10.).

Kyselyn tulokset koskevat yrittäjävetoisia kauppoja, eivät päivittäistavarakaupan suuria ketjuja. Tosin suuri osa yrittäjäkauppiaista kauppakeskuksissa sekä huoltamo- ja kioskiketjuissa joutuu pitämään liikkeensä avoinna niinä aikoina, mitkä kyseinen kauppakeskus tai -ketju määrää – myös sunnuntaisin.

Kyselyn perusteella sunnuntait ovat monelle kauppiaalle huonosti kannattavia. Tämä on johtanut siihen, että kauppias tekee sunnuntaivuorot itse. Näin vältetään huonon kauppapäivän palkkakulut kalliine sunnuntailisineen.

Samalla kauppias luopuu usein viikon ainoasta vapaapäivästään. Yli kolmannes kaikista vastaajista ja peräti puolet kauppakeskuskauppiaista kertookin työssäjaksamisensa heikentyneen sunnuntaiaukiolojen vuoksi.

Ostaminen ja kuluttaminen ovat nykyyhteiskunnassa arvossaan. Niiden päälle ladataan painetta jopa taloustaantuman voittamisessa. Ostakaa, ostakaa, niin talous pelastuu!

Yrittäjien oikeutta päättää toiminnastaan ei pitäisi tarpeettomasti rajoittaa. Tämä pätee myös kauppojen aukioloaikoihin, joita vapautettiin viimeksi vuonna 2009.

Vapaus näyttää kuitenkin kääntyneen monen kauppiaan osalta pakoksi sekä huonommaksi kannattavuudeksi ja työssäjaksamiseksi. Tämä ei liene ollut lainsäätäjän tarkoitus.

Lepopäivän pyhittäminen tuntuu sopivan huonosti nykyisen markkinatalouden henkeen. Lepoakin ihminen kuitenkin tarvitsee. Myös yrittäjän on voitava pitää välillä pyhää.

VIERASYLIÖ

Sosiaalinen media haastaa poliitikot laittamaan itsensä peliin

Poliitikkojen seurustelu perinteisen median kanssa ei aina ole herkkua. Media nostaa ja tuhoaa myös poliitikkoja. Sosiaalinen media ei tässä poikkea muusta mediasta, mutta lisää vaikeuskerrointa.

Sosiaalisella medialla tarkoitetaan vuorovaikutteista, tietoverkkoja käyttävää viestinnän muotoa monelta monelle, jossa sisältöä luodaan käyttäjälähtöisesti.

Perinteisen viestinnän viestijän ja vastaanottajan ero on sosiaalisessa mediassa häivytetty: kaikki toimijat voivat toimia kummassakin roolissa. Youtube, Facebook ja Twitter ovat edustavia esimerkkejä sosiaalisesta mediasta.

Sosiaalinen media ei ole vain paikka, jossa vaihdetaan kuulumisia ja seurustellaan keveästi. Se on myös väline, jonka avulla luodaan ja ylläpidetään yleistä mielipidettä. Jättäytyminen pois sosiaalisesta mediasta voi olla suuri virhe, mutta väärin toimimisessakin on riskinsä.

Sosiaalinen media vaatii resursseja

Poliitikoilla on vahvenevat kannustimet olla läsnä sosiaalisessa mediassa. Vielä ei kuitenkaan ole luotu yhtä kaikille edustuksellisiin elimiin valituille sopivaa tapaa toimia siellä.

Eräät käyttävät sosiaalista mediaa yksisuuntaisesti poliittiseen viestintäänsä: he julkaisevat verkkosivuillaan kommenttejaan. Erkki Tuomiojan verkkosivut ovat tästä hyvä esimerkki: ne keskittyvät hänen poliittisten linjausten esittelyyn.

Toiset, esimerkiksi Osmo Soininvaara, käyttävät omaa verkkosivuaan poliittisten koepallojensa testialustana. Hän muotoilee idean ja kerää lukijakommentteja. Epäselväksi jää, mihin tarkoitukseen tätä informaatiota kerätään ja käytetään.

Läsnäolo sosiaalisessa mediassa vaatii resursseja.

Kiinassa kommunistisella puolueella on yli satatuhatta työntekijää vahtimassa sosiaalisen median toimintaa. Jos lausut siellä jotain negatiivista kommunistisesta puolueesta, palaute on välitön: olet väärässä.

Samoin on Amerikassa. Esimerkiksi Harvardin yliopiston palkkalistoilla on parikymmentä henkilöä, jotka vaalivat yliopiston tuotemerkkiä verkossa.

Myös sosiaalinen media saattaa käyttäytyä arvaamattomasti. Tavoitteidesi kannalta positiivinen keskustelu saattaa hetkessä kääntyä tuhoon.

Online-sukupolvi odottaa selkeitä ja nopeita vastauksia heti. Vastauksen viipyminen tai epäselvyys ärsyttää yhteisöä, ja ainakin imagotappio on pedattu.

> **Sosiaaliseen mediaan liittyy aina myös henkilökohtaisuus.**

Sosiaalinen media tarjoaa erinomaisen taistelukentän juuri niille, jotka haluavat tehdä myyräntyötä ja tietävät olevansa eri mieltä päämielipiteen kanssa. Verkkokeskustelun sabotoimiseen ei tarvita järin paljon älyä.

Kaikkien pitää saada hyötyä

Elämää voi pitää pienten palvelujen tekemisenä toisille. Näin myös sosiaalisessa mediassa.

Yhteisö vaatii palveluita pysyäkseen tyytyväisenä. Poliitikon on kerrottava jotain enemmän tai nopeammin sosiaalisessa mediassa kuin muita kanavia pitkin. Muuten lisäarvoa ei synny: median käyttäjät pettyvät ja kääntyvät aggressiivisiksi.

Julkistusten laatu ja tahti on nuoralla tasapainoilua, varsinkin kun perinteinenkin media on pidettävä tyytyväisenä. Viestien sävy on räätälöitävä tarkasti kullekin medialle.

Sosiaalinen toiminta, myös mediassa, tähtää pitkäkestoisten hyödyllisten suhteiden rakentumiseen. Kaikkien osallistujien tulee hyötyä. Kaikilla on oltava tilaisuus saada mielipiteensä esiin.

Sosiaalinen media ei ole vain paikka esitellä omia mielipiteitä vaan myös paikka, jossa on kuunneltava muita.

Palautekanavan merkitys kasvaa

Sosiaaliseen mediaan liittyy aina myös henkilökohtaisuus.

Mediassa toimivan on pantava itsensä peliin ja kerrottavaa myös itsestään. Liika avoimuus voi helposti kostautua. Toisaalta: sulkeutuneisuudella menetetään kontakti.

Sosiaalisen median kanavia on monia, oikeat foorumit on valittava huolella. Tutulla foorumilla, missä kaikki ovat suloisesti samaa mieltä, toiminen ei usein vie asioita eteenpäin, vaan saattaa johtaa tyhmyyden tiivistymiseen.

Sosiaalinen media elää vasta murrosikäänsä. Toimintatavat eivät ole vakiintuneet. Vain yhteen foorumiin panostava voi yllättäen huomata, että alusta on lakkautettu. Tuskin edes Facebook tai Twitter ovat ikuisia.

Vaalirahan niukkuus ohjaa mainontaa

Perinteiset mediat ovat yhä harvempien poliitikkojen käytettävissä vaalibudjettien pienennettyä. Poliitikoille tämä tietää töitä: tv-mainoksen voi teettää mainostoimistolla, mutta sosiaalisen media edellyttää jatkuvaa linjoilla oloa ja vuorovaikutusta. Sosiaalinen media on kevyimmilläänkin ylläpitäjänsä aikasyöppö.

Poliitikon kiinnostuneisuus sosiaalisesta mediasta riippuu siitä, missä määrin hänen kohderyhmänsä, juuri ne ääni-oikeutetut, joiden äänistä poliitikko on kiinnostunut, ovat itse siellä.

Jos poliitikolle riittävät ne uskolliset 10 000 äänestäjää, jotka äänestävät häntä tottumuksesta, miksi hän hankkisi toiminnallaan sosiaalisessa mediassa 20 000 vihamiestä sabotoimaan hänen politiikkaansa?

Sosiaalisessa mediassa ei ole poliitikoille välttämätöntä olla läsnä niin kauan kuin siellä eivät ole valtaosa äänestäjistäkään.

Lyhyellä tähtäimellä poissaolo sosiaalisesta mediasta on houkutteleva vaihtoehto, mutta poliitikolle, jolle julkisuus on elinehto, poissaolo voi olla unohduksen tie.

Kansalaiset eivät kuitenkaan arvosta poliitikkoa, joka on tunnettu vain läsnäolostaan sosiaalisessa mediassa. Pitää myös olla asiaa.

MATTI WIBERG
REIMA SUOMI
Reima Suomi on tietojärjestelmätieteen professori ja Matti Wiberg on valtio-opin professori Turun yliopistossa.

PÄIVÄN KUVA

REIJO VESTERINEN

Ensilumilla lintujahtiin

Keski-Suomen pohjoisosiin satoi ensilumi tiistain vastaisena yönä. Kivijärveläinen **Sami Karppinen** lähti tiistai-aamuna lintujahtiin 1,5-vuotiaan Vikke-koiransa kanssa naapurikunnassa Kannonkoskella. Linnustus lumikelissä on Keski-Suomen korkeudella harvinaista herkkua. Pysyvä lumipeite tulee yleensä vasta sen jälkeen kun metson, teeren ja pyyn pyyntikausi on päättynyt lokakuun lopussa.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimitukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

KOLUMNI: SARI PENTTINEN

Lohi herättää suuria tunteita

EU:n maatalousministerit vahvistivat Itämeren lohikiintiöt komission ehdotuksen mukaisesti maanantaina. Itämerestä saa pyytää 109 000 lohta. Kiintiöstä Suomen osuus on noin 28 000 yksilöä.

Hallitus oli alun perin komission ehdotuksen takana, mutta eduskunnan suuri valiokunta äänesti kiintiön puolittamisen puolesta. Idealisti ja optimisti minussa iloitsi suuren valiokunnan äänestystuloksesta. Siitä huolimatta, että 54 000 lohen kiintiö ei toteutunut.

Toivottavasti keskustelu ylikalastuksesta, kalakannoista ja Itämeren lohesta jatkuu. Toivottavasti eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnan toive yhteisestä lohistrategiasta toteutuu mahdollisimman pian.

Valiokunnan mukaan laaja-alaisen ja tutkimustietoon pohjautuvan lohistrategian valmistelu on välttämätöntä kansallisen lohipolitiikan muuttamiseksi kestävämpään suuntaan.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen mukaan kaikki Itämereen ja Jäämereen laskevat lohikannat ovat vaarantuneita ja järvilohikannat äärimmäisen vaarantuneita.

Ei lohi Tenosta pyytämällä lopu.

sari.penttinen@maaseuduntulevaisuus.fi

Jos lohella olisi neljä jalkaa, pörröinen turkki ja vetoava katse, mitään ongelmaa tuskin olisi. Vaikka tällä vaarantuneella pörröisellä nelijalkaisella lohella olisi herkullinen liha. Tällaisen vaarantuneen nisäkäslajin pyynti sallittaisiin todennäköisesti erittäin rajoitetusti, mahdollisesti paikkakuntalaisille ikiaikaisen nautintaoikeuden perusteella.

Lohikiistan osapuolia ovat ainakin ammatti- ja vapaa-ajankalastajat, kalastusmatkailuyrittäjät, jokien varrella asuvat paikkakuntalaiset ja luonnonsuojelijat. Kaikilla on omasta mielestään se oikea näkemys siitä, missä ja millä lohta pitäisi pyytää. Tai pitäisi jättää pyytämättä kokonaan.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen sekä Helsingin yliopiston kalataloustieteen professori Hannu Lehtosen mukaan lohen arvo on joesta pyydettynä moninkertainen merialueella pyydettyyn loheen verrattuna.

Vuonna 2011 merialueen ammattikalastuksen saaliin arvo oli 32 miljoonaa euroa, josta lohen arvo oli 1 miljoonaa. Ei ammattikalastajien avomeripyynnissä ole mitään järkeä, kalastusmatkailuun kannattaa panostaa, huudetaan yhdestä leiristä.

Norjan Finnmarkin lääninhallituksen luonnonsuojeluosaston raportin mukaan isojen naaraslohien kalastus heikentää Tenojoen lohikantaa voimakkaimmin.

Mitä tehdäänkään Tenolla ikiaikaisen nautintaoikeuden nimissä? Muun muassa kulkutetaan, eli pyydetään lohta ajoverkoilla. Tämä estää isojen kutukalojen, erityisesti naaraskalojen, pääsyn yläjuoksun kutualueille. Joissa se lohikanta sittenkin tuhotaan. Eikä tuhota, huudetaan Tenon varrelta, ei lohi Tenosta pyytämällä lopu, sanoo sananlaskukin.

Ei lohikiistaan ole olemassa kaikkia osapuolia miellyttävää ratkaisua, siihen ei pidä edes pyrkiä. Kun laaja-alainen ja tutkimustietoon pohjautuva lohistrategia saadaan joskus valmiiksi, joku varmasti suuttuu.

Toivottavasti päätöksentekijöillä on rohkeutta tehdä päätöksiä lohen hyväksi siitä huolimatta. Tutkimustietoa on tarjolla valtavasti niin kotimaasta kuin ulkomailta.

LEHTIKATSAUS

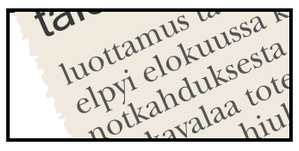

Itäturistia palveltava hyvin

Länsi-Savo on ilahtunut venäläismatkailun kasvusta Suomessa. *”Itäsuomalaisen palvelusektorin kannattaa muistaa, ettei venäläismatkailun huima kasvu ei ole itsestäänselvyys. Jos tarjonta ja palvelun taso eivät ole kunnossa, kasvu voi taittua.*

Venäjän kielen taitoa ei vieläkään ole riittävästi kaikilla matkailualan ja kaupan toimijoilla. Puutteita löytyy myös aukioloajoissa: varsinkin viikonloppuisin venäläismatkailijat joutuvat liian usein kolkuttamaan lukittuja ovia.

Palvelujen paketoinnissa ja tuotteistamisessa on päästy eteenpäin, mutta parannettavaa riittää silläkin saralla.

Äärimmäisen tärkeää on tehokas ja nykyaikainen markkinointi. Esimerkiksi internetin ja varsinkin sosiaalisen median kanavat on hyvä ottaa haltuun.”

Sailas näyttää esimerkkiä

Ilkka kiittelee valtiosihteeri Raimo Sailasta toteamuksesta, ettei väestön vanheneminen ole onnettomuus vaan hyvinvointivaltion suurenmoinen saavutus. Vastuu kuuluu työikäisille, ja työuria on pidennettävä.

”Mitenkään vähäpätöinen seikka ei ole se, että työurien pidentämisestä puhuvat tekevät kuten sanovat.

Tässä Sailas näyttää suoraselkäistä esimerkkiä monille yritysjohtajille ja virkamieskollegoilleen. Hän on jäämässä helmikuussa eläkkeelle 67-vuotiaana ja sanoo, ettei sulje pois, etteikö tekisi jotain eläkkeelle jäämisen jälkeenkin.

Viime vuodet ja kuukaudet ovat täynnä surullisia esimerkkejä siitä, kuinka teollisuus- ja kokoonpanotyöpaikat karkaavat Suomesta ulkomaille.

Suomalaiset tulevaisuuden työpaikat ovatkin yhä enemmän asiantuntijayhteisöjä, joissa työilmapiirillä ja työviihtyvyydellä on entistä suurempi merkitys.”

Sote-sopasta sähköä vaaleihin

Kaleva arvioi, että sote-uudistuksen epämääräisyys kiristää päähallituspuolueiden välejä. *”Sote-keskustelussa on aimo annos vaalien tuomaa jännitettä. Hallituksen ja opposition kesken tilanne tuskin rauhoittuu vaalien jälkeenkään.*

Hallituspuolueiden välien on kuitenkin parannuttava. Hallitusyhteistyö ei kestä pitkän päälle sellaista suunsoittoa, jota hallituksen sisällä kumppanukset ovat esittäneet toisiaan kohtaan.

Jos hallitusyhteistyössä ei päästä uudelle tasolle, hallituksen päivät alkavat olla luetut.

Kunta- ja sote-uudistukset ovat riittävän vaikeita ilman sisäisen taistelun tuomaa ylimääräistä kitkaakin.”